

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrossats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.



HUELGA GENERAL.



Rebut una carta de un fumador, obligat, com la inmensa majoria dels espanyols, a consumir veneno de la *Tabacalera*, ja que 'ls cigarros de la Habana únicament estan al alcans dels que disfrutan una renda torta ó dels que remanen las cireras, en los principals centres de la Administració del

Estat. Lo fumador está cremat de debó, y 's compren. Res fa cremar tant com un cigarro que no cremi, y 'ls cigarros de la *Tabacalera* son incendiabls.

Lo cigarro tossut no s' encén, ni gastanhi una capsa de mistos; en cambi 'l fumador comensa a treure xispas pels ulls y acaba per treure tothó pels caixals.

En aquest estat d' ignició debía trobarse l' autor de la citada carta, escrita ab molt calor, ab molt tothó, ab verdadera indignació, ab aquella indignació que bull y fa bollotas.

Se tracta de posar coto als abusos de l' *Arrendataria*, cada dia més intolerables. Quan lo govern s' encarregava de provehirnos de tabaco, aquest, per regla general, era dolent; pero hi havia al menos lo recurs de apelar á las propinas. Quan l' estanquer rebia una propina trobava desseguida 'l recó dels escullits, y al menos los cigarros escullits se deixavan fumar.

Ara ni aixó. Dels cigarros de la *Tabacalera* pot dirse que tan mal-carats son los uns com los altres: que tots sens escepció, portan la crueltat en las entranyas. No sembla sino que l' *Arrendataria* haja fet una contracta especial ab los fabricants de capsas de mistos, pels molts que se 'n gastan; ab los apotecaris pèl gran número de medicinas que 's consum per aliviar gargamellas y ventrells estropellats; y fins ab los fabricants de caixas de mort, pèl número de defuncions que tots los anys ocasiona 'l veneno nacional.

Ha arribat l' hora, donchs, de llansar un crit de guerra. Y emulant al general Prim, en una sessió memorable é imitant la seva célebre frase, l' hora ha arribat de dir ab tota la forsa dels nostres pulmóns:

—¡Fumadors: á defensarse!

Lo remey contra tan grans abusos, no es pas la reclamació escrita, de la qual ja está vist que no se 'n fa cas; no es tampoch lo *meeting*, desde 'l moment qu' es tanta la saliva que gastém fumant, que fins seria mala guanyada la que consumissem pronunciant discursos; no es tampoch la manifestació pública per carrers y plassas, que massa sabem com las gasta 'l govern conservador contra tots los que s' entregan á certa classe d' expansiones.

L' únich remey eficás es la *huelga*.

Una *huelga* de fumadors, la única *huelga* que pot produhir resultats positius, per una rahó molt senzilla. Perque, si, per exemple, 's declaran en *huelga* de treball, als pochos dias la necessitat, la miseria, la fam, lo desconsol de la familia 'ls obligan á desistir de tal actitud. La *huelga* de treball se torna contra 'l mateix que se la empren, y no será eficás y segura fins al dia que s' inventi un sistema per viure sense menjar.

¡Pero la *huelga* de fumar!... ¡Si no hi ha res més cómodo! ¡Si fins es económic! No entrar al estanch per res implica desde 'l moment una gran economia. No fumar veneno equival á un estalvi de diners y de salut.

Y no 's cregan, deixar lo vici de fumar no es tant dificil com sembla. Se pot sentir los primers dias, y per atenuar l' afecte, l' autor de la carta indica un medi que 'l considero sumament oportú. Consisteix en anar disminuhint gradualment la racció de tabaco. De aquesta manera, sense adonarse'n, lo fumador se trobara buida la petaca y no experimentarà la necessitat de omplirla. Ab aixó tindrem un *huelguista* més; y la suma dels *huelguistas* produhiran en breu la *huelga general*.

Será bonich veure llavoras lo que fara l' *Arrendataria* Ja veurán, com impossibilitada de arreglar la cosa, tornarà 'l mort al govern, y ja veurán com lo govern no tindrà més remey que sucumbir.

Lavoras, una representació dels ex-fumadors, podrá quadrarse davant d' ell y dirli:

—No acceptarem la més minima transacció sino partint de una base: es necessari que 'ls espanyols que ab tanta prodigalitat hem donat la sanch de las nostras venas per la conservació de l' isla de Cuba, fumém tots de la Habana. Sense aquest requisit no farem res.

Y sols ab tabaco de la Habana á tot pasto, tornarem á fumar.

La causa es salvadora y l' efecte segur.

Y un cop guanyada aquesta *huelga*, podrem ferne un' altra, com per exemple: la dels *Bitllets de Banch*. Comprometentnos á no acceptarlos ni per embolicar arenegadas, lo govern no tindrà més remey que deixar d' *embilletarnos*.

Després de la dels *Bitllets de Banch*, la *huelga* de las contribucions. ¿Es tan dificil dirli al govern:—No 't pagarem un quarto, fins que tú administris los intereses públichs ab correcció, ab previsió y economia?

—¿Com ho tinch de fer?—preguntará mitj estemordit.

—De una manera molt senzilla: saldant tots los exercicis ab los pressupostos nivellats, en la inteligencia, que tot lo que 's quedi á deure, ho pagarás tú de la teva butxaca.

Vels'hi aquí un principi de bona administració. Regularment, lo govern, avesat á malgastar, no s' hi conformaria. Y en últim extrem y per vencer la resistencia del país, se valdria dels soldats per fernos esquitxar la mosca ó donarnos un que sentir.

Pero adhuc en aquest cas podriam intentar una *huelga* de soldats, y deixar al govern ab un pam de nás, sense un quarto ni manera de obtairlo.

Se 'ns dirá que per tenir bon govern y bon tabaco, no hi ha res millor que apelar als medis legals acudint á las urnas á fi de guanyar las eleccions. Desgraciadament la majoria dels electors han inaugurat ja fa algun temps lo

sistema de las *huelgas electorals*, en vista de que 'l govern guanya en tot los cassos, si 's plau per forsa, y guanyará sempre que li donga la gana.

Continuem, donchs, lo sistema comensat, y la victoria es segura.

Y ara m' adono que ab aquests entussiasmes *huelguistas*, se m' ha apagat lo cigarro.

—Caballers: ¿algú de vostés té tothó?

P. K.



o pobre Fabié no guanya prou per sustos.

Aquest, dia una mà misteriosa va emportarse'n uns documents molt importants que guardava dintre de un armari del ministeri de Ultramar.

La gran llástima es que la mateixa mà ó un' altra no se li emporti la

cartera.

A Aranjuez, s' acosta un individuo á un centinella, y sense dirli paraula, li clava una punyalada, causantli una ferida gravissima.

Una vegada pres, resulta que l' assessi es un capellá. Pero diguemho tot: un capellá boig, es á dir, un capellá que ha perdut l' oremus, que diu que ha de casarse ab una princesa real y qu' es fill del Papa.

La insensatés de aquest presbítero no permet ferlo responsable del crim que ha comés.

Pero vaja ¿quants capelláns no 's trobarian que en perfecte us de rahó han comés crims los més horrendos, en aquesta terra classica dels cabecillas de missa y olla?

A Manresa continúan las pallissas nocturnas, com si la esquena dels manresans que retiran tart sigués llana de matalassos, y 'l célebre D. Pere 'l cruel, l' amo de la matalaseria, que envia als seus fadrins á treballar de nit.

Sens dupte, en pago d' aquests grans serveys al estil conservador, lo govern ha confirmat al mateix D. Pere el cruel lo nomenclament d' alcalde, com volguentli dir:—Vagi pegant.

Sistema conservadó: atropellos y bastó.

Los liberals obrarán santament carregantse de paciencia y recordantse de tot.

No deixarse dur pèls prompts y esperar que siga cuyta, que un cop se giri la truyta vé l' hora de passar comptes.

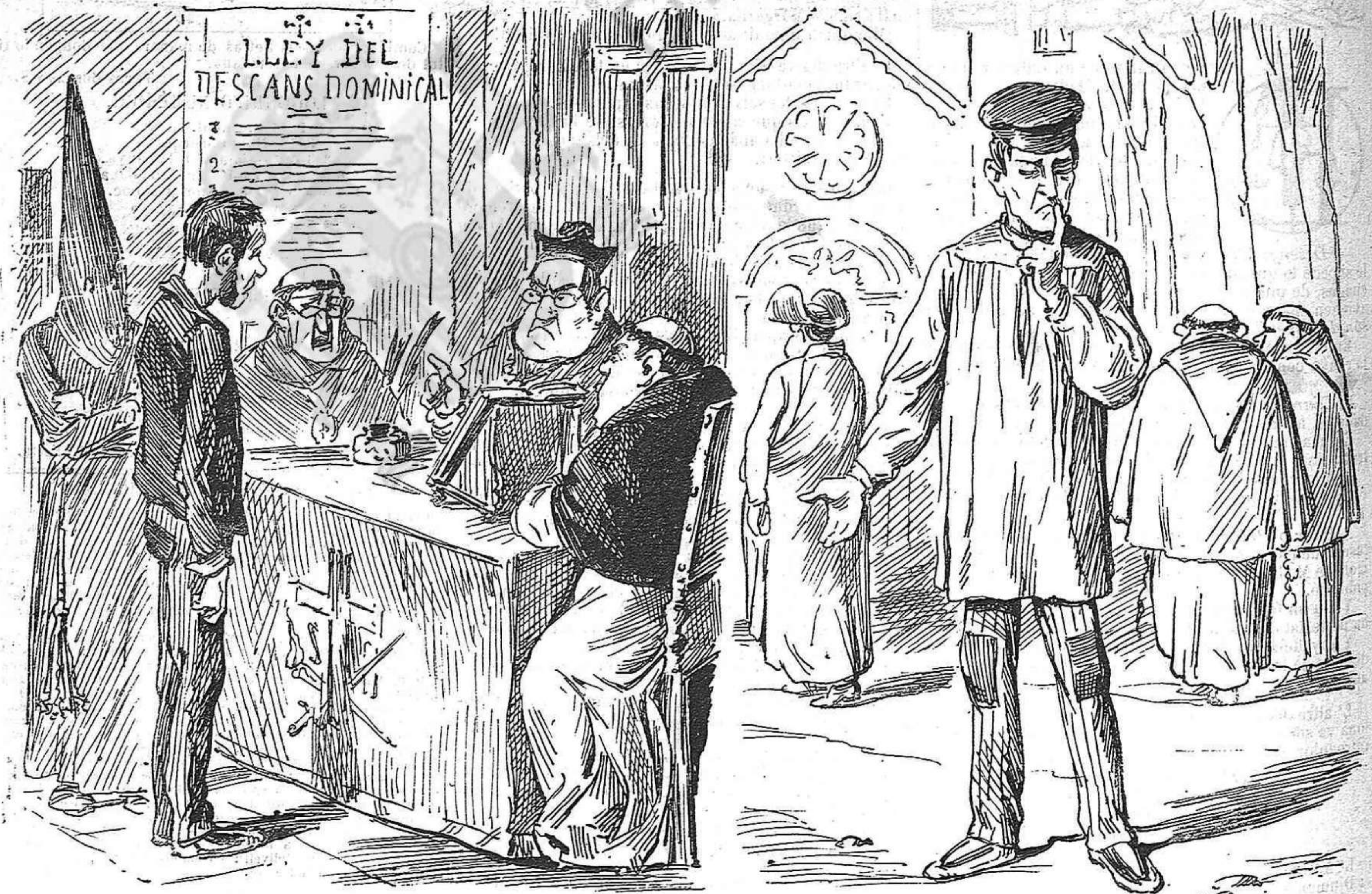
Dissapte estallá un petardo en una fábrica de punt situada en lo carrer de Casanova. La explosió produhi alguns estragos en l' edifici y causá varias feridas de

PROCEDIMENTS PER FER CUMPLIR LO DESCANS DOMINICAL.



Se montará una policía especial per perseguir als que treballin.

Y al que atrapin guanyantse la vida honradament, li dirán:—Arri gaudul, segueix.



Y tornarà á establirse 'l Tribunal de la Santa Inquisició, per investigar si 'ls reos del crim de treballar son ó no son catòlics.

Fins que 'ls treballadors se farán la següent reflexió:—Ja que 'l millor ofici es lo Sant Ofici per viure ab la esquena dreta y 'l ventre ple, no hi ha com ferse capellá ó ficarse frare.